

молитвѣ, цѣлували го, палили предъ него свѣщи и го кадили съ таміянъ. Такова почитаніе имали тѣ къмъ кръсть-тъ, споредъ слова-та на единъ църковенъ учитель единственно за въспоминаніе на Тогова, Кой-то отъ любовъ къмъ насъ умрѣлъ на кръсть-тъ. Почитаніе-то на кръсть-тъ въ онова време было до толкова общеупотребително между христіане-тѣ, що-то сами-тѣ язычници въ 2-ый и 3-ый в. сѣ ги мѣмрали за такова силно обожяваніе на кръсть-тъ. Употребленіе-то на кръсть-тъ отъ време-то на Константина В. станало още по обширно. Въ настояще време той съставя най-необходима-та принадлежностъ на престола въ църквѣ-тѣ, служи като за венецъ на иконостаса и на черковно-то кубе, възлага ся на вѣрующи-тѣ при кръщеніе-то имъ и служи като печатъ на всички-тѣ предмети, кои-то сѣ посвящени на Бога и на църквѣ-тѣ.

Форма-та на Кръсть-тъ. Кръсть-тъ въ старо врѣме е ималъ еднѣ опредѣленѣ формѣ. Той ималъ формѣ *триконечнѣ* (Т) и *четвероконачнѣ*, въ подобіе на буква Х (кръсть Андреевскій), или пъкъ сѣ го правили подъ правъ жгълъ (†); послѣдна-та форма была най-употребителна. Въ послѣдствіе, кога-то ся появило у Христіане-тѣ желаніе да отбѣлѣзватъ на кръсть-тъ и оная дѣсчица, коя-то была закована надъ главѣ-тѣ на Исуса Христа съ надпись: «*Исусъ Назорянинъ царь Іудейскій*», а такожде гвоздѣй-тъ, кой-то подпиралъ нозѣ-тѣ Господни, послужило за начало на осмоконачный-тъ кръсть.

§ 12. Происхожденіе на Св. икони. Іудейска-та църква, ако и да е избѣгвала отъ изображенія, кои-то бы можали да заразятъ и склонятъ Іудеи-тѣ къмъ идолопоклонство, но при всичко туй имала е изображенія. Тѣй напримѣръ, ный знаемъ, че самъ Богъ е заповѣдалъ да поставятъ надъ кивота—завѣта, гдѣ-то была „*Свѣтаа свѣтихъ*“, два златни Херувима и да